

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល

សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី

លេខៈ៣៧៨

ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០០

សាលដីកា

លេខៈ ៣០០

ចុះថ្ងៃទី០២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ

តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០២

ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ៖

១-ឯកឧត្តម ..... ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ

២-លោក ..... ជាចៅក្រម

៣-លោក ..... ជាចៅក្រម

៤-លោក ..... ជាចៅក្រម

៥-លោក ..... ជាចៅក្រម

លោក ..... ចៅក្រមរបាយការណ៍(អវត្តមាន)

ក្រឡាបញ្ជី

-លោក .....

តំណាងមហាអយ្យការ

-លោក ..... ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីកាលេខ៤៩(ឆ) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣១៤ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងដើមចោទឈ្មោះ មសណ ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ ភេទស្រី អាយុ៧៩ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបររកស៊ី ជរា ទីលំនៅសព្វថ្ងៃក្រុមទី១៤ ភូមិបឹងកក ឃុំបឹងកក ស្រុកកំពង់ចាម ខេត្តកំពង់ចាម ។ ឪពុកឈ្មោះស្រេង(ស) ម្តាយឈ្មោះ នាង(ស) ។

និងចុងចម្លើយឈ្មោះយស (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុសអាយុ ៣៨ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ របររកស៊ីលក់ដូរ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃ ភូមិថ្នល់បំបែក ឃុំស្វាយទាប ស្រុកចំការលើ ខេត្តកំពង់ចាម ។ ឪពុកឈ្មោះ សាំង យុន(ស) ម្តាយឈ្មោះណាយ ហៀក(រ) ។

មានមេធាវីឈ្មោះ..... ។

តតិយជនឈ្មោះ ប៉ាក់ ង៉ាក់ ភេទប្រុសអាយុ ៣៤ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ របររកស៊ីលក់ដូរ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃ ភូមិទី៧ ឃុំកំពង់ចាម ស្រុកកំពង់ចាម ខេត្តកំពង់ចាម ។

ឪពុកឈ្មោះ ហុង ហេង (រ) ម្តាយឈ្មោះ ហ៊ុយ ខេង (រ)។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង៖ ប្តឹងទារប្រាក់ ៩.០០០ដុល្លារអាមេរិក

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២០៦ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០០ របស់ឈ្មោះយស ប្តឹងមិនសុខចិត្ត ពីសាលដីកាលេខ៤៩(ឆ)ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣៧៨ ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០០ របស់តុលាការកំពូល។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី០៧ខែកញ្ញាឆ្នាំ១៩៩៨ របស់ឈ្មោះតៃ ឈុនឡាង និងឈ្មោះមសណប្តឹងទារប្រាក់ ចំនួន ៩០០០ដុល្លារអាមេរិក ពីឈ្មោះយស ប្រពន្ធឈ្មោះ ហាក់ សុខម៉េង ដោយអាងហេតុថា ឈ្មោះនេះរួមជាមួយនឹង ប្រពន្ធបានទិញរថយន្តដឹកឈើម៉ាកម៉ាសកាណាដាចំនួន៣គ្រឿងពីខ្លួនក្នុងតម្លៃ១៨០០០ដុល្លារអាមេរិក ដោយបានធ្វើកិច្ច សន្យាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរត្រឹមត្រូវហើយបានប្រគល់ប្រាក់ថ្លៃទិញជាបន្តបន្ទាប់សរុបបាន ៩០០០ដុល្លា នៅខ្វះចំនួន ៩០០០ដុល្លារទៀត មិនព្រមសងរហូតទល់សព្វថ្ងៃ ។

បានឃើញពាក្យបណ្តឹងរបស់ឈ្មោះ ប៉ាក់ ង៉ាក់ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែធ្នូឆ្នាំ១៩៩៨ ប្តឹងសុំចូលជាតតិយជនក្នុងរឿងក្តី នេះ ដើម្បីទាមទារយករថយន្តម៉ាកម៉ាសកាណាដាពីគ្រឿង ដែលតុលាការបានរឹបអូសពីឈ្មោះយស ឬទាមទារយកប្រាក់ បានមកពីការលក់ឡាយឡងរថយន្តនោះ ដោយអាងហេតុថា រថយន្តទាំងពីគ្រឿងនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ឈ្មោះ ហាក់ យី ម ហើយហាក់ យីម ជាកូនបំណុលរបស់ខ្លួនតាមអំណាចសាលាក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៧៥(ក) ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៨ ឥឡូវនេះឈ្មោះ តៃ ឈុនឡាង បែរជាអះអាងថា ជាឡានកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់ ហើយគាត់បានលក់ឲ្យទៅ ឈ្មោះ យស ។

បានឃើញសាលក្រមលេខ ១៨៨(ក) ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែធ្នូឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការខេត្តកំពង់ចាមដែលមាន ខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ៖

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទឈ្មោះតៃ ឈុនឡាង និងឈ្មោះ មសណចុះថ្ងៃទី០៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៨ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់និងគតិច្បាប់ ។

២-ទទួលស្គាល់កិច្ចសន្យាទិញ លក់រថយន្ត ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៧ រវាងអ្នកទិញឈ្មោះ យស និង នាង ហាក់ សុខម៉េង និងអ្នកលក់ឈ្មោះ តៃ ឈុនឡាង មសណទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ និងគតិច្បាប់ ។(តាម មាត្រា ៣ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៨ ស្តីពីកិច្ចសន្យា) ។

៣-ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់តតិយជនឈ្មោះប៉ាក់ ង៉ាក់ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៨ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

៤-ឲ្យឈ្មោះ យស និងប្រពន្ធឈ្មោះ ហាក់ សុខម៉េង សងប្រាក់ចំនួន ៧៥០០ដុល្លា ឲ្យទៅឈ្មោះ មសណនិង ឈ្មោះតៃ ឈុនឡាង ។ក្នុងនោះតុលាការត្រូវប្រគល់ថ្លៃលក់រថយន្តកាណាដាពីគ្រឿងស្មើនឹងចំនួន៥០៥០ដុល្លាឲ្យទៅ ឈ្មោះមសណតៃ ឈុនឡាង ។ ឯប្រាក់នៅសល់ចំនួន ២៤៥០ដុល្លា ទៀតរងចាំពេលសាលាក្រមចូលជាស្ថាពរ ។(តាម មាត្រា២២ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៨ ស្តីពីកិច្ចសន្យា) ។

៥-នៅពេលសាលាក្រមចូលជាស្ថាពរ បើឈ្មោះយស និងប្រពន្ធឈ្មោះ ហាក់ សុខម៉េង គ្មានប្រាក់សងទេ តុលាការនឹងរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិជាចលនវត្ថុ និងអចលនវត្ថុរបស់ឈ្មោះយស និងប្រពន្ធឈ្មោះ ហាក់ សុខម៉េង លក់ ឡាយឡងដើម្បីសងប្រាក់ទៅម្ចាស់បំណុល(តាមមាត្រា២៤,៣១ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៨ ស្តីពីកិច្ចសន្យា) ។

៦-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ៧០០០៛ ពីដើមចោទ និង២០០០៛ ពីតតិយជនចុងចម្លើយដែលប្រាក់នេះកាតី បានបង់ទុរចហើយ ។នៅពេលសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ បង្គាប់ឲ្យចុងចម្លើយបង់សងធានាឲ្យដើមចោទវិញ និងឲ្យបង់ ពន្ធសមាមាត្រ១% នៃប្រាក់៧៥០០ដុល្លា បន្ថែមទៀត ។ប្រាក់នេះដាក់ចូលថវិការដ្ឋ៨០%និងបានជាវង្វាន់ក្រឡាបញ្ជី ទូទាំងប្រទេស២០%។ប្រាក់នេះតម្រូវឲ្យដើមចោទបង់ជាមុនដែរ ។

៧-សាលក្រមនេះប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខដើមចោទ និងចុងចម្លើយ ព្រមទាំងចំពោះមុខតតិយជន ដោយទុកសិទ្ធិឱ្យប្តឹងឧទ្ធរណ៍តាមច្បាប់កំណត់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ឈ្មោះ យុន ស៊ា និងឈ្មោះ ប៉ាក់ ង៉ាក់ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកុម្ភៈ១៩៩៩ ប្តឹង មិន សុខចិត្តលើសេចក្តីសម្រេច នៃសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍លេខ៤៩(ឆ) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ ដែលមានខ្លឹមសារ នៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ឈ្មោះយស និងប៉ាក់ ង៉ាក់ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាម ទម្រង់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលក្រមលេខ១៨៨(ក) ចុះថ្ងៃទី៣០ខែធ្នូឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការខេត្ត កំពង់ចាម ទុកជាបានការ ទាំងមូល ។

៣-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង ២.៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ ហិបប្រាក់៤៥០រៀល ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០រៀល និងលើអាជ្ញាធរតុលាការ ៥.០០០រៀល សរុប ចំនួន ១៣.០០០រៀល ។

៤-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខដើមចោទ កំបាំងមុខ ចុងចម្លើយ ។ បើកផ្លូវប្តឹង ទាស់និងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២០៦ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០០ របស់ឈ្មោះយស ស្ថិតក្នុងកំណត់ ច្បាប់ ។

បានឃើញសារណារបស់ឈ្មោះ យស ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ ។

បានឃើញសារណាតបរបស់ឈ្មោះ មសណចុះថ្ងៃទី២២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០១ ។

បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា :

-បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ចុងចម្លើយធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើកយករឿងនេះមកជំនុំជំរះ

បាន ។ សាលដីការរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលសម្រេចមកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់និងគតិច្បាប់ហើយ។ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះមេត្តាពិនិត្យ និងសម្រេចតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះយស (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) នៅពេលជំនុំជំរះឆ្លើយថា:

-ខ្លួនទិញឡាននេះ ៣គ្រឿង ដល់ប្រើប្រាស់បានតែ ២គ្រឿង ។ ១គ្រឿងទៀតខ្លួនលក់ យកលុយមកជួសជុល ពីគ្រឿងនេះ ។ ក្នុងការទិញនេះខ្លួនឱ្យលុយបាន១០.៥០០ដុល្លា ទៅពេលខ្លួនប្រគល់ លុយជិតគ្រប់ ស្រាប់តែឈ្មោះ ប៉ាក់ ង៉ាក់ ក៏គាត់ត្រូវតែទារលុយពីខ្លួនដែរ ដូច្នេះខ្លួនក៏ឈប់ឱ្យលុយទៅដើមចោទ ។ខ្លួនប្រើឡានបានពីរឆ្នាំ ដើមចោទប្តឹង រឹបអូសឡានចូលតុលាការ ។

ក្រឡាបញ្ជីអានសារណារបស់ឈ្មោះ ម៉ៅ ស្រង់លាយ ។

មេធាវីរបស់ចុងចម្លើយធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា:

-ដើមចោទលក់ឡានឱ្យកូនក្តីខ្លួនៗបង់បាន១០.៥០០ដុល្លា ស្រាប់តែឈ្មោះប៉ាក់ ង៉ាក់ មកទារលុយពីកូនក្តីខ្លួន ទៀត ដោយសំអាងថា កាតគ្រីមិនមែនជាឈ្មោះរបស់ដើមចោទ ដូច្នេះដើមចោទយកឡានរបស់អ្នកដទៃមកលក់ឱ្យកូន ក្តីខ្លួន ដូច្នេះហើយកូនក្តីខ្លួនក៏ឈប់ឱ្យ

សំណូមពរ

.សុំបដិសេធសាលក្រម និងសាលដីការរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

.បដិសេធកិច្ចសន្យាទិញ-លក់រថយន្តនោះចោល ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់ របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់លោកយុទ្ធសាស្ត្រសារណារបស់ដើមចោទ និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីចុងចម្លើយ
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២០៦ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០០ របស់លោក យស ធ្វើឡើងក្នុង កំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជម្រះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំងនិង សកម្មភាពរបស់សាលាជម្រះក្តី ។

-យល់ឃើញថា តាមកំណត់ហេតុផ្សះផ្សាសំរុះសំរួល ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៨ នៅតុលាការខេត្តកំពង់ចាម ក្នុងចម្លើយលោក យស ទទួលស្គាល់ថា ខ្លួននៅជំពាក់ប្រាក់ដើមចោទតែ៧.៥០០ដុល្លា ថ្លៃទិញរថយន្តម៉ាកម៉ាសកាណា ងចំនួន ៣គ្រឿង ដូច្នេះឈ្មោះនេះមានកាតព្វកិច្ចសងបំណុល នេះទៅដើមចោទតាមការកំណត់នៃមាត្រា២៩ នៃក្រឹត្យ- ច្បាប់លេខ ៣៨ក្រ.ច ស្តីពីកិច្ចសន្យា និងការទទួលខុសត្រូវក្រៅកិច្ចសន្យា ។

-យល់ឃើញថា ការដែលចុងចម្លើយក៏ដូចមេធាវីរបស់លោកដែរ ដែលលើកឡើងនាសវនាការនេះអំពីភាពមិន ប្រក្រតីនៃការលក់-ទិញរថយន្តនេះ ដែលមានពាក់ព័ន្ធដល់តតិយជននោះ តុលាការកំពូលពុំអាចពិចារណាបានទេ ពីព្រោះតតិយជនបានចូលមកក្នុងរឿងក្តីនេះហើយៗក៏ពុំបានប្តឹង សាទុក្ខដែរទេ ។

-យល់ឃើញថា ដើមចោទបានធ្វើសារណាការពាររឿងក្តីរបស់ខ្លួនជូនមកតុលាការកំពូល រួចហើយ ប៉ុន្តែពុំបានចូល រួមនាពេលសវនាការនេះទេ ដូចនេះតុលាការកំពូលជំនុំជម្រះកំបាំងមុខអ្នកស្រី ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ ។

-យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៤៩(ឆ) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែល បានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ហើយ ។

ហេតុដូច្នោះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខចុងចម្លើយលោកយស

កំបាំងមុខដើមចោទអ្នកស្រី មសណប៉ូន្ត្រាត់ទុកជាចំពោះមុខ

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២០៦ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០០ របស់លោក យស ទុកជាត្រឹមត្រូវតាម ទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោល ដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៤៩(ឆ) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបាន ការពេញទាំងមូល ។

៣-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន១៩.០០០រៀល ដែលអ្នកស្រី មសណបានបង់គឺ

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តីនិងពន្ធហ្នឹងចំនួន ៤.០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន ៨០០រៀលសម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជី កាន់ហិបប្រាក់.

-ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០រៀល សរុប១៩០០០រៀល ហើយតម្រូវឱ្យចុងចម្លើយសងប្រាក់ ១៩០០០រៀល ទៅដើមចោទវិញ ។

បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយបង់ពន្ធសមាមាត្រតាមការកំណត់របស់តុលាការខេត្តកំពង់ចាម ។

៤-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ ។